

Nr 241.

Av herr **Magnusson** i Kalmar, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 181, angående försäljning av områden från kungsladugården Skälby med Värnsnäs i Kalmar län.

I Kungl. Maj:ts nådiga proposition nr 181 till innevarande riksdag avstyrkes en från Kalmar stad gjord framställning om inköp av ett visst område av egendomen Tallhagen, avsett att användas som folkpark, ävensom gjord framställning av torparna, lydande under samma egendom, att få friköpa sina torp.

Av en av drätselkammaren i Kalmar stad avgiven skrivelse i ärendet framgår, att Kalmar stad äger föga eller ingen tillgång till skogsmark, som kan stå till stadens innevånares förfogande under den varmare årstiden, på vilken de kunna njuta friluftsliv och förskaffa sig nödig rekreation. Ett verkligt och stort behov föreligger därför för staden att på ett eller annat sätt förvärva sig ett skogsområde i stadens omedelbara närhet, som kan upplåtas till allmänheten.

Av samma skrivelse framgår, att under en lång följd av år hava stadens innevånare i stor utsträckning under sommarmånaderna ställt sina utflykter till den, intill stadens områden belägna ovanomnämnda Tallhagen. Att Kalmar stad genom sin framställning om förvärv av Tallhagen därmed avser att främja ett allmännyttigt ändamål är obestriddigt, och för att kunna realisera denna vackra tanke, fordras att i köpet ingår hela det område, som staden önskar förvärva och i skrivelsen göres framställning om, därmed inbegripet strandrätt till samma område.

Likväl synes mig, att vid ett medgivande för inköp till Kalmar stad det villkoret vidfogas, att hela området användes som folkpark, således även de villatomter, som äro belägna på området. Att ett bifall härtill

skulle hälsas med glädje och tillfredsställelse av Kalmar stads befolkning, därom är jag fullt förvissad.

Framställning har dessutom gjorts av nuvarande innehavarna av torpen Brändtorpet och Svensknabben under kungsladugården Skälby om friköp av nämnda torp, en anhållan som synes mig beaktansvärd med tanke på, dels den långa tid som torpen innehafts av de nuvarande innehavarna, dels det arbete, som av dem nedlagts på desamma. W. E. Pettersson å torpet Svensknabben har innehaft nämnda torp i 13 år samt nedlagt, med hjälp av sin familj, mycket arbete på torpet och dess jord. Torpet Brändtorpet har i 66 år innehafts av nuvarande innehavaren J. F. Ljungs släkt. Under denna långa tid har ett stort arbete nedlagts på torpets uppodling samt dess försättande i prydligt skick.

Att dessa torpare strävsamma och idoga liv och arbete bör givas ett erkännande, genom ett bifall till deras framställning om att få friköpa sina torp, synes mig rättvist. Detta så mycket mera som de ha för avsikt att fortfarande bruka dem som jordbrukslägenheter. Detta är möjligt, om riksdagen i någon mån nedsätter den försäljningssumma, som är åsatt torpen. Genom inköp av torpen till rimliga priser samt genom deras nära belägenhet intill Kalmar stad, varigenom tillfälle till biförtjänst kan uppnås, kunna dessa torpare uppnå en mera tryggad tillvaro.

På grund härav får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte bifalla Kalmar stads framställning om inköp av den del av Tallhagen under kungsladugården Skälby, som begäres i skrivelse av den 30 december 1912 och 12 september 1913, med undantag av torpet Brändtorpet, samt med villkor att hela området användes till folkpark, samt vidare, att samma kungsladugårdtillhöriga torpen Brändtorpet och Svensknabben må av nuvarande innehavarna få friköpas och att den försäljningssumma, som av uppskattningsmännen åsatts nämnda torp, nedsättes med 25 % å Brändtorpet och 20 % å Svensknabben.

Stockholm den 15 juli 1914.

Karl Magnusson
i Kalmar.